

## Arrest

nr. 72 720 van 3 januari 2012  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 7 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. DE VRIES en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de rechtspleging

Verzoekende partij stelt dat onderhavige vordering gericht tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 oktober 2011 eveneens een beroep inhoudt gericht tegen de Belgische staat vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken, bedoeld de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

De Raad wijst erop dat hij op grond van artikel 39/2, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen. In toepassing van § 2 van voormeld artikel doet de Raad uitspraak, bij wijze van arresten als annulatierechter over de overige beroepen wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht. Onderhavige procedure situeert zich duidelijk onder de rechtsmacht van de Raad bepaald bij artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet en ressorteert niet

onder de bepaling van artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet, voorzien in artikel 39/2, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet. De staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid kan derhalve niet als tweede verwerende partij worden aangeduid. Verzoekende partij maakt evenmin duidelijk waarom dit *in casu* wel het geval zou zijn.

## 2. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

### *"A. Feitenrelaas*

*U, M.S. (...), verklaart een Russische staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn. U werd op 10 maart 1977 te Grozny geboren. U bent officieel gehuwd met M. R. M. (...). U hebt 1 zoon, A. (...) en 2 dochters, S. (...) en A. (...) die momenteel samen met uw vrouw in Tsjetsjenië verblijven. U woonde sinds 1998 in de (...)straat 31 in Grozny. Ook daarvoor hebt u heel uw leven in Tsjetsjenië gewoond. U werkte als winkelier en was u er in die hoedanigheid niet van bewust voedsel te verkopen aan rebellen. U hebt ook geen banden met de rebellen.*

*Op 13 juli 2011 werd u opgeroepen voor verhoor bij de politie. Hierop bood u zich op 14 juli 2001 's morgens aan op het politiebureau van het Oktober district in Grozny. U werd er ondervraagd met betrekking tot personen die u op een aantal foto's werden getoond. Deze personen werden er van beschuldigd rebellen te zijn en u zou hen hebben geholpen door hen eten te verkopen. Daarna mocht u diezelfde dag naar huis. Vervolgens gebeurde er niets meer tot 18 juli 2011 's avonds. Na het verlaten van uw winkel werd u door twee politieagenten opgepakt en meegenomen. Ze namen ook uw auto in beslag. U werd vastgehouden tot 30 juli 2011. U verklaart gedurende die periode opnieuw te zijn ondervraagd over die personen op de foto's. U werd beschuldigd deze mensen, die rebellen waren, te hebben geholpen. Ook werd u gefolterd en vroegen zij u een blanco document te tekenen. U kwam vrij na tussenkomst van uw neef T. (...), die 10.000 USD smeergeld betaalde en nadat u het blanco document ondertekende. Uw intern paspoort werd ingehouden.*

*Vervolgens verklaart u gedurende een maand ondergedoken te hebben geleefd op een appartement van uw neef T. (...) in Grozny. Op 2 augustus 2011 ging u langs in het ziekenhuis om de gevolgen van de foltering te laten onderzoeken en hierover een medisch attest te vragen. Diezelfde dag vroeg en ontving u een tijdelijke intern paspoort. Op 25 augustus 2011 is de politie terug langs geweest bij u thuis, waar echter niemand aanwezig was, vermits u ondergedoken leefde op het appartement en uw vrouw en kinderen bij uw neef T. (...) verbleven. Na dit voorval besloot u zo snel mogelijk te vluchten.*

*U vertrok op 30 augustus 2011 uit Grozny naar Rostov. Vanuit Rostov reisde u door naar Oekraïne, van waaruit u met een andere chauffeur verder reisde naar België. U kwam op 2 september 2011 in België aan en vroeg onmiddellijk asiel.*

*U vreest in geval van terugkeer naar Tsjetsjenië opnieuw door de politie te worden aangehouden en te worden vermoord.*

*Ter staving van uw identiteit en/ of asielrelaas legde u volgende documenten voor: (1) uw tijdelijk intern paspoort, (2) kopies van uw echt intern paspoort en dat van uw vrouw, (3) kopies van de geboorteaktes van uw kinderen en van uw huwelijksakte, (4) een convocatie van de politie van 13 juli 2011, (5) een attest van uw vrijlating bij de politie van 30 juli 2011 en (6) een medisch attest van het Klinisch Republikeins Ziekenhuis van 2 augustus 2011 betreffende uw letsels die u zou hebben opgelopen ten gevolge van uw behandeling tijdens uw gevangenschap.*

### *B. Motivering*

*De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.*

*U verklaart vervolging te vrezen vanwege de politie van Oktober District Grozny omwille van het feit dat zij u beschuldigen van het verkopen van voedsel aan de rebellen. Op basis van uw verklaringen moet echter worden vastgesteld dat u uw relaas en uw vrees voor vervolging niet aannemelijk kan maken. Meerdere punten dienen in dit kader te worden aangestipt.*

*Een eerste element dat de aannemelijkheid van uw relaas ondermijnt is het feit dat u geen blijk geeft van een oprechte interesse met betrekking tot de echte redenen van uw vervolging en niet geïnformeerd heeft naar een mogelijke oplossing. U stelt te zijn beschuldigd van het verkopen van voedsel aan de rebellen, maar uiteindelijk verklaart u te vermoeden dat de echte redenen van financiële aard zijn, met name uw auto en uw goederen die men in beslag heeft genomen (CGVS, p.13) en de 10.000 USD smeergeld die is betaald (CGVS, p.18). Concrete aanwijzingen of bewijzen hebt u hier echter niet van en u geeft ook geen blijk een echte inspanning te hebben gedaan om de ware reden van uw vervolging te achterhalen. Zo hebt u noch na de eerste aanhouding, noch na de tweede aanhouding en latere problemen, bij uw neef T. (...) gepolst of hij hier iets over wist, noch hebt u via hem een oplossing proberen vinden, hoewel hij zelf werkzaam was bij de autoriteiten, contacten had bij de MVD en uiteindelijk toch diegene is die uw vrijlating heeft geregeld. Hiermee toont u een desinteresse in uw eigen zaak die niet in overeenstemming is te brengen met de door u uitgedrukte vrees voor vervolging.*

*Weinig aannemelijk is ook dat u wanneer gevraagd naar het werk van uw neef T. (...) bij de overheid – tenslotte toch de persoon die u met al uw problemen helpt (hij koopt u vrij, hij betaald uw reis, u kunt op zijn appartement onderduiken, hij brengt u naar het ziekenhuis, uw vrouw en kinderen verblijven lange tijd bij hem thuis in Atchoi-Martan) – u hierop slechts gebrekkig kunt antwoorden. U weet enkel te vertellen dat hij bij de administratie van Atchoi-Martan werkzaam is, doch u weet niet zeker in welke functie, noch op welke afdeling (CGVS, p.5 en 15).*

*Wat betreft de foltering die u verklaart te hebben geleden en de letsels die u ten gevolge daarvan had, is het vreemd te noemen dat u na uw bezoek aan de spoeddienst op 2 augustus 2011, niet op consultatie bent geweest bij een uroloog en neuroloog zoals u door die spoeddienst nochtans was geadviseerd. Genomen dat u gedurende uw hechtenis zou zijn gefolterd en u hieraan meerdere letsels overhield die u amper toe lieten te gaan (CGVS, p.16), kan men redelijkerwijs aannemen dat u uit bezorgdheid over uw eigen fysieke toestand gehoor zou geven aan het advies van de spoeddienst. Dit temeer daar u in de vragenlijst van het CGVS verklaarde door uw neef net naar het ziekenhuis te zijn gebracht om daar een medisch attest te krijgen voor het geval u naar het buitenland zou gaan (CGVS vragenlijst, p.3) en u het daarbij zeer belangrijk vond dat men bij de spoeddienst alles zou noteren (CGVS, p.16). Dat men om naar een arts te kunnen gaan heel lang moet wachten en er veel volk is (CGVS,p.16), is dan ook geen argument.*

*Daarnaast dient inzake het tijdelijke intern paspoort dat u voorlegt ter staving van uw identiteit en vluchtrelaas ten eerste te worden opgemerkt dat wat betreft de echtheid hiervan twijfel zeker op zijn plaats is. De lay-out, zowel als de op sommige plaatsen compleet onleesbare druk en de onduidelijke inhoud kunnen met recht deze twijfel staven. Kennelijk is er ook geen datum van uitgifte vermeld. De enige datum op het document is een datum in de toekomst.*

*Ten tweede kan worden aangestipt dat – indien het hier toch een rechtsgeldig identiteitsdocument zou betreffen – het vreemd is dat u het ondanks uw vrees en het risico op vervolging dat u stelt te lopen, toch nog bent gaan opvragen. Het feit dat u niet zelf persoonlijk het document bent gaan afhalen, doch dat u in de auto bent blijven wachten terwijl uw neef T. (...) dit voor u deed, doet niets af aan deze bedenking. Dit temeer daar u verklaarde het document ter plekke in de wachtende auto te hebben afgetekend waarna uw neef de pen terugbracht (CGVS, p.18). Het risico dat u daarmee nam is bezwaarlijk kleiner te noemen dan hetgeen u zou gelopen hebben in geval u uw tijdelijk paspoort in eigen persoon zou hebben afgehaald. Tot slot kan er nog worden op gewezen dat u verklaart met dit tijdelijk paspoort op uw eigen naam door de Russische Federatie tot aan de grens te zijn gereisd (CGVS,p.16), ook dit is vreemd gezien de vrees die u koestert ten aanzien van de overheid en het risico op vervolging dat u vanwege deze overheid zegt te lopen.*

*Verder blijkt u niet geïnformeerd over wat zich na uw vertrek afspeelde. Wijst het feit dat u sinds uw vlucht op 30 augustus 2011 slechts eenmaal contact hebt opgenomen met iemand van uw familie, met name uw neef T. (...) (CGVS, p.16), en wel pas meer dan een maand later, op 4 oktober, al niet op een gebrekkige interesse met betrekking tot de verdere ontwikkelingen van uw probleem; dan zeker uw verklaring dat u tijdens dit contact ook niet hebt gevraagd naar problemen na uw vlucht (CGVS, p.18). Gezien de feiten waarvan u stelt slachtoffer te zijn geweest en de vervolging die in dat kader ook nu nog vreest (CGVS, p.17), met daarbij de vaststelling dat uw vrouw en kinderen nog in Tsjetsjenië verblijven, kan minstens verwacht worden dat u beter op de hoogte bent over de actuele situatie en hiervoor ook een degelijke inspanning zou leveren. Het feit dat u dit niet doet wijst op een verbazingwekkende onverschilligheid van uw kant met betrekking tot uw eigen zaak. Dit doet afbreuk aan de vrees voor vervolging die u beweert te hebben. Uw argument dat u vreest door de politie van Oktober district Grozny te worden afgeluisterd indien u telefoneert (CGVS,p.6) is in die zin geen afdoende reden, daar u*

van telefoonnummer kan veranderen, het weinig aannemelijk lijkt dat uw familie niet eens van op een ander nummer kan bellen en ook andere communicatiemiddelen bestaan.

Voor de volledigheid dient nog te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de verklaringen die u met betrekking tot uw reisweg hebt afgelegd. U verklaart vanuit Grozny over Oekraïne en via Polen naar België te zijn gereisd zonder persoonlijk ooit te zijn gecontroleerd of iets te hebben gemerkt van een grenscontrole (CGVS p.9 en 16). Het is echter niet geloofwaardig dat u bij het binnenkomen van de EU-Schengenzone niets zou gemerkt hebben van een dergelijke grenscontrole. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt immers dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over uw identiteit, reisweg en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het feit dat u langs secundaire wegen zou zijn gereden verandert hieraan niets, temeer daar u zelf verklaarde ook daar bij de grensovergang een politiewagen te hebben opgemerkt (CGVS, p.9). Gelet op deze informatie zijn ook uw verklaringen inzake de door u gebruikte reisdocumenten niet geloofwaardig. Zelf zou u enkel in het bezit zijn geweest van uw tijdelijk intern paspoort (CGVS, p.16) en had u geen reispaspoort (CGVS, p.7), wat voor een Russisch staatsburger geenszins voldoende is om de EU-Schengenzone te betreden. Daarbij hebt u, genomen het feit dat hij een andere taal sprak, geen enkele afspraak gemaakt met de passeur die u de EU binnenbracht (CGVS, p.9). Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaar/ passeur bij de eventuele ontdekking van clandestien reizende passagiers, is het echter onwaarschijnlijk dat hij zijn klant niet in de minste mate op de hoogte zou brengen over wat te doen, of over het soort documenten dat zou worden getoond in geval van controle. Dit alles doet vermoeden dat u informatie achterhoudt over uw werkelijke reisroute, -wijze en -doel evenals over de documenten welke u daarvoor hebt gebruikt. U legde tijdens uw gehoor een kopie voor van uw origineel intern paspoort (dat door de politie zou zijn ingehouden) en dat van uw vrouw (CGVS, p.7), daarbij ging het echter slechts over enkele bladzijden, waardoor bepaalde gegevens betreffende uw persoon – zo ondermeer het al dan niet bezitten van een Russisch reispaspoort – verborgen blijven. Hierdoor wordt het vermoeden dat u uw Russisch reispaspoort bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties enkel nog versterkt.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

De door u ter staving van uw asielrelaas neergelegde documenten zijn niet van die aard dat ze aan bovenstaande bemerkingen iets kunnen veranderen. Uw tijdelijk intern paspoort (dat ook hierboven reeds werd besproken), de kopies van uw echt intern paspoort en dat van uw vrouw en de kopies van de geboorteaktes van uw kinderen en van uw huwelijksakte bevatten uitsluitend informatie met betrekking tot uw eigen identiteit en die van uw gezinsleden doch niet met betrekking tot de door u aangehaalde problemen. De convocatie van de politie van 13 juli 2011 waarin u als getuige wordt opgeroepen voor een onbekende zaak wordt niet betwist, maar is geen aanwijzing van de door u aangehaalde problemen. Het attest van uw vrijlating bij de politie van 30 juli 2011 wordt wel betwist. Het is immers weinig aannemelijk dat de autoriteiten die u onrechtmatig vasthielden en op zeer ernstige wijze mishandelden en folterden, u op eenvoudige aanvraag zonder probleem een attest van uw aanhouding geven. Hiermee geconfronteerd verklaart u dat ze het aan iedereen geven en het zich niet aantrekken (CGVS,p.15). Het CGVS meent echter dat deze houding van de autoriteiten inzake het attest onaannemelijk is. Samen met de hoger vastgestelde incoherenties en elementen die uw vrees ondermijnen, wordt geen geloof gehecht aan dit attest. Aan het medisch attest van het Klinisch Republikeins Ziekenhuis van 2 augustus 2011 betreffende uw letsels wordt evenmin geloof gehecht. Het attest bevat geen hoofding van het ziekenhuis, en het maakt geen melding van de brandwonden ten gevolge van de foltering. U verklaart hierover dat het niet is vermeld omdat foltering met electriciteit verboden is (CGVS,p. 16). Dit is niet aannemelijk, de overige mishandelingen zijn immers ook onrechtmatig. Wat betreft de hier vermelde kopies van uw echt intern paspoort en dat van uw vrouw en de kopies van de geboorteaktes van uw kinderen en van uw huwelijksakte - welke u verklaart op USB-stick bij te hebben gehad op uw vlucht – is daarbij nog te vermelden dat het opmerkelijk is dat u hiervan

reeds geen afdruk liet maken, noch ervan melding maakte op het moment van uw asielaanvraag bij DVZ op 2 september, hoewel u naar de documenten die u bijhad is gevraagd. Uw verklaring dat u geen tijd had (CGVS, p.7,13) is niet afdoende. Er wordt verwacht dat een asielzoeker alle beschikbare en relevante documenten voorlegt. Een kleurenkopie van uw intern paspoort is hier zeker bij. Dit doet vermoeden dat de originele documenten wel in uw bezit zijn maar dat deze door u worden achtergehouden.

De hier aangestipte elementen ondergraven de aannemelijkheid van uw relaas in dergelijke mate dat met betrekking tot uw persoon geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals vervat in de bepalingen van subsidiaire bescherming kan worden vastgesteld. Bijgevolg kan u nog de vluchtelingenstatus, noch het statuut van subsidiaire bescherming worden verleend.

#### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

### 3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekende partij beroept zich in een eerste middel door te verwijzen naar de definitie van vluchteling op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 en gaat hiertoe in op de motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen. In een tweede middel roept verzoekende partij de schending in van artikel 62 van de vreemdelingenwet en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en meent zij dat verwerende partij een afweging had moeten maken tussen de belangen van verzoekende partij enerzijds en deze van de Staat anderzijds. In een derde middel steunt verzoekende partij zich op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 EVRM.

De Raad oordeelt dat ingevolge de onderlinge verwevenheid van voormelde middelen deze middelen gezamenlijk onderzocht dienen te worden.

3.2.1. Betreffende de ingeroepen schending van artikel 3 EVRM wijst de Raad erop dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

3.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 62 van de vreemdelingenwet en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs

zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.2.4. Waar verzoekende partij opwerpt dat het juist omwille van de vrees voor vervolging was dat zij zich afzijdig hield en probeerde haar problemen vanop de zijlijn op te lossen, eraan toevoegend dat zij niet bij machte was om corrupte praktijken via hogerhand aan te pakken, stelt de Raad vast dat dit betoog geen afbreuk doet aan de motivering dat verzoekende partij geen inspanning heeft gedaan om de ware reden van haar vervolging te achterhalen en dat het nalaten desbetreffend te informeren bij haar neef, waarvan ze zelf beweert dat deze een netwerk aan connecties heeft, of via hem een oplossing pogen te bekomen, blijk geeft van een grove desinteresse die niet strookt met de door haar voorgehouden vrees.

3.2.5. De verschoningsgrond van verzoekende partij met betrekking tot het niet kennen van de functie en de afdeling waar haar neef was tewerkgesteld, met name dat zij niet op de hoogte is van de *“concrete indeling van de functies en de afdelingen in de administratie van Atchoi-Martan”* kan evenmin door de Raad worden aanvaard daar deze uitgebreide informatie van verzoekende partij niet wordt verwacht, doch in redelijkheid wel van haar kan worden aangenomen op de hoogte te zijn van diens exacte job en functie gezien hij duidelijk bij machte was haar in vrijheid te stellen en er tussen deze neef en het gezin van verzoekende partij en verzoekende partij zelf veelvuldige en nauwe contacten waren.

3.2.6. Het verweer van verzoekende partij betreffende de motivering dat zij zelfs het advies van de spoeddienst niet opvolgde om naar een uroloog en neuroloog te gaan, meer in het bijzonder dat het haar intentie was om hiervoor verzorging te vragen op een andere plaats dan deze waar men connecties had met de diensten/personen die haar deze letsels hadden bezorgd, betreft een *post factum* verklaring die daarenboven flagrant strijdig is aan de desbetreffende verschoningsgrond voorgehouden bij het verhoor op het Commissariaat-generaal van 11 oktober 2011. Verzoekende partij beweerde deze adviezen niet te hebben opgevolgd omdat je *“om naar de arts te kunnen gaan heel lang in de gang moet blijven wachten en er heel veel volk is”* (administratief dossier, stuk 3, p. 16). Voormelde volledig andersluidende verschoningsgronden ondermijnen verder de geloofwaardigheid van het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas.

3.2.7. Waar verzoekende partij met betrekking tot de manier van reizen louter bevestigt dat zij inderdaad met haar tijdelijk interne paspoort heeft gereisd en verder niet over een internationaal paspoort beschikte, wijst de Raad erop dat het louter herhalen van reeds eerder aangehaalde elementen uit het voorgehouden asielrelaas die in de bestreden beslissing in overweging werden genomen echter niet van aard is om de desbetreffende motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om deze motieven met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft. Waar verzoekende partij poneert dat zij geen andere keuze had dan te reizen met haar tijdelijk interne paspoort, stelt de Raad evenwel vast dat zij op generlei wijze aantoonde waarom het haar volstrekt onmogelijk was anders te reizen dan onder haar eigen identiteit.

3.2.8. Aangaande het niet inwinnen van informatie benadrukt verzoekende partij nogmaals dat telefoonverkeer wordt afgeluisterd. De Raad wijst er desbetreffend op dat informatie niet noodzakelijk via telefoon en rechtstreeks bij familie dient te worden ingewonnen, doch deze ook kan worden verkregen door bemiddeling van derden en gebruikmakend van andere communicatiemiddelen dan deze van de telefoon.

3.2.9. Het verweer van verzoekende partij dat zij bij gebrek aan financiële middelen niet beschikt over een intern vluchtalternatief mist feitelijke grondslag daar nergens in de bestreden beslissing door verwerende partij wordt gemotiveerd dat verzoekende partij over een binnenlands vestigingsalternatief zou beschikken.

3.2.10. De beweringen van verzoekende partij zich niet te kunnen beroepen op de bescherming van de Tsjetsjeense autoriteiten en dat er haar geen eerlijk proces kan worden gegarandeerd, zijn ter zake niet dienend daar deze elementen gezien het ongeloofwaardig bevinden van het voorgehouden asielrelaas niet aan de orde zijn.

3.2.11. De vastgestelde flagrante desinteresse, onwetendheden en onaannemelijkheden betreffende wezenlijke elementen van het voorgehouden asielrelaas en de aan de beweerde vrees strijdige gedragingen van verzoekende partij verhinderen aan dit relaas enig geloof te hechten en laten niet toe verzoekende partij met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet de status van vluchteling toe te kennen.

3.2.12. Uit hetgeen vooraf gaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan evenwel worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing motiveert verwerende partij desbetreffend als volgt:

*“Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.”*

Verzoekende partij beperkt zich desbetreffend enkel te herhalen wat reeds door verwerende partij in de bestreden beslissing is gesteld, met name dat Tsjetsjenië nog steeds niet vrij is van mensenrechtenschendingen en dat er zich nog steeds incidenten voordoen tussen de autoriteiten en de rebellen, doch weerlegt op generlei wijze de hiervoor aangehaalde specifieke motivering betreffende de subsidiaire beschermingsstatus bij artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet waarbij duidelijk wordt aangetoond dat door de mindere frequentie van de gevechtshandelingen en het sterk gerichte karakter ervan het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft waardoor geen gewag kan worden gemaakt van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van voormeld artikel. Verzoekende partij brengt evenmin andersluidende informatie bij waaruit zou blijken dat de informatie waarop verwerende partij zich steunt niet correct zou zijn.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

3.2.13.1. Verzoekende partij werpt op dat uit de motivering van de bestreden beslissing geenszins blijkt dat door verwerende partij een afweging werd gemaakt tussen de belangen van verzoekende partij enerzijds en van de Staat anderzijds.

3.2.13.2. De Raad wijst erop dat het proportionaliteitsbeginsel dat een vorm uitmaakt van het redelijkheidsbeginsel in onderhavige procedure niet aan de orde is. Het komt immers de verwerende partij in haar declaratieve opdracht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder voormelde zeer specifieke declaratieve bevoegdheid van verwerende partij.

3.2.14. Waar verzoeker aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 13 en 14) en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal van 11 oktober 2011 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Het zorgvuldigheidsbeginsel is derhalve niet geschonden.

3.2.15. De middelen zijn ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

##### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie januari tweeduizend en twaalf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT